

Яна бир намоз

17:30 / 28.04.2019 3650

Қарздор одам қуидаги ҳадиси шарифда келадиган намозни ўқиб, ундағи дуони қилса, ҳожати раво бўлиши умид қилинади.

????? ?????????? ??? ??????????: ?????? ????????

هـلـاـىـلـصـ

مـلـسـوـهـيـلـعـ

????????????? ????: «????? ?????? ?????????? ??????

????? ?????? ?????????? ?????? ?????? ?????? ??????»?

????????: ??????. ??????????? ??? ??????????????
?????????? ??????????? ??????????? ??????????????
?????????? ?????? ??????????: ?????????? ??????
?????????? ?????????????? ?????????? ??????????
?????????? ?????? ?????????????? ??? ??????????
?????? ??????????? ??? ?????? ?????? ??? ????????
?????? ??????????? ??? ??????????? ??????????? ???..
?????? ??????????????? ??????????? ????????

Усмон ибн Ҳунайф розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир кўзи ожиз киши Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб: «Аллоҳга дуо қилинг, менга оғият берсин», деди.

«Хоҳласанг, дуо қиласман. Хоҳласанг, сабр қил. Бу сен учун яхшидир», дедилар. «Дуо қилинг», деди. Бас, уни яхшилаб таҳорат қилишга ва икки ракъат намоз ўқиб, ушбу дуони ўқишга амр қилдилар: «Аллоҳумма, инний асъалука ва атаважжаҳу илайка би Набийика Мұхаммадин, набийир-роҳмати! Йаа Мұхаммад! Инний таважжаҳту бика илаа Роббии фии ҳаажатии ҳаазиҳии фатақзии лии! Аллоҳумма, шаффиъху фиййа!»

Термизий, Аҳмад, Ибн Можа ва Ҳоким ривоят қилишган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Албатта, мен Пайғамбаринг Мұхаммад ила - раҳмат Пайғамбари ила Сендан сўрайман ва Сенга юзланаман.

Эй Мұхаммад! Албатта, мен сен ила Роббимга ушбу ҳожатим юзасидан уни чиқсин дея юзландим. Аллоҳим! Унинг мен ҳақимдаги шафоатини қабул қил».

Бошқа ривоятда: **«Бас, кўзи очилган ҳолда қайтиб кетди»**, дейилган.

Имом Табароний ушбу ҳадисдан олдин бир қиссаны келтирғанлар, унда қуйидагилар зикр қилинган:

«Бир одам Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳунинг ҳузурига ўзининг бир ҳожати юзасидан кириб-чиқиб юради. Усмон унга илтифот ҳам қилмас, унинг ҳожатини ҳам чиқармас эди. Ҳалиги одам Усмон ибн Ҳунайфга учрашиб, мазкур ҳолат ҳақида шикоят қилди.

Шунда Усмон ибн Ҳунайф унга: «Таҳоратхонага боргин-да, яхшилаб таҳорат қил. Кейин масжидга бориб, икки ракъат намоз ўқи ва «Аллоҳим! Албатта, мен Пайғамбаринг Мұхаммад ила - раҳмат Пайғамбари ила Сендан сўрайман ва Сенга юзланаман. Эй Мұхаммад! Албатта, мен сен ила Роббимга ушбу ҳожатим юзасидан уни чиқсин дея юзландим. Аллоҳим! Унинг мен ҳақимдаги шафоатини қабул қил», деб туриб ҳожатингни сўра. Сўнг олдимга келсанг, мен ҳам сен билан бирга бораман», деди.

Ҳалиги одам бориб, унинг айтганини қилди. Кейин Усмон ибн Аффоннинг эшигига борди. Бас, эшик оғаси келиб, унинг қўлидан ушлаб ичкарига олиб кирди ва Усмон ибн Аффон ўтирган жойга, унинг ёнига ўтиргизди. У «Нима ҳожатинг бор?» деб сўради. У ҳожатини айтди. Унинг ҳожатини чиқарди ва: «Шу вақтгача юравермай, ҳожатингни айтсанг бўлмасмиди? Бундан кейин қандай ҳожатинг бўлса келавер», деди.

Кейин ҳалиги одам унинг олдидан чиқиб, Усмон ибн Ҳунайфнинг олдига борди ва: «Аллоҳ сенга хайр берсин. Сен айтиб қўймаганингда, у менга илтифот қилмас эди», деди.

Шунда Усмон ибн Ҳунайф деди: «Аллоҳга қасамки, мен унга ҳеч нарса деганим йўқ. Лекин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир кўр одамнинг келганини кўрдим. Ҳалиги одам у зотга кўзи кўр бўлиб қолганидан шикоят қилди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга: «Сабр қила олмайсанми?» дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, етакловчим йўқ. Жуда қийналиб кетдим», деди. «Таҳоратхонага бор.

Таҳорат қилиб, икки ракъат намоз ўқи. Кейин ушбу дуоларни қил», дедилар.

Кейин биз тарқалмасимиздан олдин ҳалиги одам олдимизга кириб келди. Аллоҳга қасамки, у худди кўр бўлмагандек эди».

“Қарз ва унга боғлиқ масалалар” китобидан